

ת"פ 17073/01/23 - מדינת ישראל נגד כרמל כהן

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 17073-01-23 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	כרמל כהן

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום ביום 18.10.22 בסמוך לשעה 08:00 הגיע הנאשם לבית העסק של המתלוננת אשר מוכרת לנאשם עקב קשר משפחתי בין הנאשם ובעלה, ונטל ונשא תיק השייך למתלוננת אשר היה מונח במשרד בית העסק. התיק הכיל כסף מזומן בשווי שאינו ידוע למאשימה, תכשיטים, ארנק עם צ'קים על שם המתלוננת ומפתחות בית העסק וביתה של המתלוננת. באותן נסיבות משהבחינה המתלוננת בנאשם יוצא ממשרדי בית העסק בעודו אוחז בתיק ביקשה כי ישיב לה את התיק. בתגובה החל הנאשם בריצה כשהמתלוננת בעקבותיו ובסיוע עוברי אורח נפל הנאשם ונעצר.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם והפנה לפסיקה רלוונטית. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש של גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ת/1. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש הראוי לנאשם עתרה המאשימה לעונש של 8 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי למתלוננת, קנס כספי והתחייבות כספית. ב"כ המאשימה עתר כי כל עונש מאסר ירוצה במצטבר לעונש אותו מרצה הנאשם כעת.

4. ב"כ הנאשם ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם בשים לב שהנאשם הודה בפתח משפטו וחסך את העדת

העדים. זאת ועוד טען הסנגור כי אין נסיבות מיוחדות בעבירת הגניבה בתיק זה וכי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה שונה ואינה תואמת את נסיבות תיק זה שכן שם דובר על עבירות גניבת טלפון סלולרי. הסנגור טען כי מתחם הענישה במקרים דומים נע בין עונש של מאסר על תנאי ברף התחתון לבין עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות. הנאשם כך נטען כבן 50 מנהל זוגיות ובת זוגו הרה בחודשים מתקדמים. לשניים שני ילדים כאשר הצעיר בעל צרכים מיוחדים. כמו כן תיאר הסנגור את מצבו הכלכלי והחובות הכבדים שחב הנאשם לשוק האפור והגיש מכתב מאת הנאשם נ/1. בנסיבות אלו עתר הסנגור להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי.

5. הנאשם הביע צער על מעשיו וסיפר שנקלע לחובות כבדים אותם שילמה בת זוגו.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

7. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין ג'אבר")). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. בענייננו אני קובעת כי מדובר במסכת עבריינית אחת ועל כן אני קובעת כי מודבר באירוע אחד.

8. הערך החברתי המוגן שנפגע מהעבירות שבהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן הינו הגנה על שלום הציבור ורכושו והגנה על תחושת הביטחון של הציבור ושמירה על קניינו.

9. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה לא מבוטלת בערכים חברתיים מוגנים אך יש לציין כי התיק נתפס והושב זמן קצר מאד לאחר ביצוע העבירה.

10. מדיניות הענישה במקרים שנסיבותיהם חמורים יותר מלמדים על מתחם ענישה שנע בין עונש של מאסר על תנאי ועד לעונש של עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח והדבר תלוי בין היתר במהות הגניבה וערכה. אפנה בעניין זה

לשני פסקי דין:

ת"פ (רמ') 57694-09-16 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אהווידי** (28.2.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה. הנאשם חטף את תיקה של המתלוננת שהכיל 10,000 ₪. בית המשפט הטיל על נאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 4,000 ₪ ופיצויים בסכום של 10,000 ₪.

ת"פ (רמ') 57694-09-16 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אהווידי** (28.2.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה. הנאשם חטף את תיקה של המתלוננת שהכיל 10,000 ₪. בית המשפט הטיל על נאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 4,000 ₪ ופיצויים בסכום של 10,000 ₪.

11. אשר על כן אני סבורה שמתחם העונש ההולם את נסיבות תיק זה נע בין עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.

12. בעניינו של תיק זה לא מצאתי לנכון לחרוג ממתחם הענישה לקולא או לחומרא.

13. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, נתתי משקל של ממש לעובדה שהנאשם הודה כבר בפתח משפטו ובכך חסך את עדותם של העדים. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והצר עליהם. נתתי גם משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם ועיינתי במכתב שהוגש מבת זוגו. לנאשם עבר פלילי כמשתקף מגיליון הרשעותיו הקודמות וכולל הרשעות קודמות בעבירות מגוונות לרבות עבירות רכוש. הנאשם נשפט רק לאחרונה ביום 9.5.23 בגין עבירות רכוש ועל כן יש ליתן משקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם.

14. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

חודש אחד מאסר בפועל וזאת במצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה הנאשם.

חודש אחד מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס החשוד כגנוב ויורשע בה.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון לחייב את הנאשם בקנס כספי או פיצוי כספי בשל העובדה שהרכוש הוחזר לבעליו זמן קצר לאחר ביצוע העבירה.

ככל שישנם מוצגים הם יושבו לבעליהם בתום תקופת הערעור.

עמוד 3

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י' סיוון תשפ"ג, 30 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.